

Prezydent Miasta Płocka

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO „GÓRNA- OŚNICKA” W PŁOCKU

Autorzy: mgr inż. Marianna Danuta Janiszewska
inż. Paulina Grabska
mgr-Łukasz Ozimek
mgr Daniel Falandysz

Płock, 2019 r.

SPIS TREŚCI

1. WPROWADZENIE.....	3
1.1. PRZEDMIOT I PODSTAWA PRAWNA OPRACOWANIA.....	3
1.2. ZASTOSOWANE METODY SPORZĄDZANIA PROGNOZY.....	4
1.3. ZAKRES PRZESTRZENNY TERENU OBJĘTEGO OPRACOWANIEM.....	4
1.4. POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI.....	4
2. STAN ISTNIEJĄCY ŚRODOWISKA.....	5
2.1. ISTNIEJĄCE ZAGOSPODAROWANIE.....	5
2.2. CHARAKTERYSTYKA POSZCZEGÓLNYCH KOMPONENTÓW ŚRODOWISKA.....	5
2.3. POŁOŻENIE TERENU W STOSUNKU DO OBSZARÓW I OBIEKTÓW CHRONIONYCH NA PODSTAWIE USTAWY O OCHRONIE PRZYRODY.....	10
3. CHARAKTERYSTYKA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU.....	11
3.1. USTALENIA PROJEKTU PLANU.....	11
3.2. POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI USTALEŃ PLANU.....	12
3.3. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA. .	12
3.3.1. <i>Wpływ na różnorodność biologiczną.....</i>	12
3.3.2. <i>Wpływ na jakość życia ludzi.....</i>	13
3.3.3. <i>Wpływ na rośliny i zwierzęta.....</i>	14
3.3.4. <i>Wpływ na wody powierzchniowe i podziemne.....</i>	14
3.3.5. <i>Wpływ na powietrze.....</i>	14
3.3.6. <i>Wpływ na powierzchnię ziemi.....</i>	14
3.3.7. <i>Wpływ na krajobraz.....</i>	15
3.3.8. <i>Wpływ na klimat.....</i>	15
3.3.9. <i>Ryzyko wystąpienia poważnych awarii.....</i>	15
3.3.10. <i>Podsumowanie.....</i>	16
3.4. PRZEWIDYWANE ODDZIAŁYWANIA NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000...17	17
3.5. TRANSGRANICZNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO.....	17
3.6. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZENIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO.....	17
3.7. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE.....	18
3.8. PRZEWIDYWANE METODY ANALIZY REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU.....	18
4. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM.....	19

1. Wprowadzenie

1.1. Przedmiot i podstawa prawna opracowania

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko ustaleń projektu Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Górna - Ośnicka” w Płocku. Jej celem jest identyfikacja i ocena potencjalnych skutków w środowisku, jakie mogą mieć miejsce w przypadku realizacji ustaleń Planu, a także propozycja takich rozwiązań, które zminimalizują ewentualne negatywne skutki ich oddziaływania.

Niniejsze opracowanie jest realizacją obowiązku określonego w art. 17. pkt 4 Ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2015 r. poz. 199 z późn. zm.). Sporządzenie prognozy jest elementem postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, jakiej podlegają miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, zgodnie z art. 46. pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232 z późn. zm.). Ramowy zakres prognozy określa art. 51. ust. 2 ww. ustawy.

Zakres i stopień szczegółowości informacji zawartych w Prognozie został uzgodniony z ustawowo do tego wskazanymi organami, to jest: Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Warszawie (pismo znak WOOŚ-I.411.053.2012.ARM z dnia 16 marca 2012r.) oraz Państwowym Inspektorem Sanitarnym z siedzibą w Płocku (pismo znak ZNS.711-104-7/12.EJ z dnia 27.02.2012r.), zgodnie z art. 53. ww. ustawy.

Zakres przestrzenny terenu objętego opracowaniem obejmuje teren Planu oraz jego bezpośrednie otoczenie, w zasięgu potencjalnych wzajemnych wpływów.

Podstawę prawną opracowania stanowią:

- Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 353),
- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2016 r. poz. 672),
- Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2015 r. poz. 199 z późn. zm.),
- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody tekst jednolity z dnia 14.05.2013 (Dz.U. z 2015 poz. 1045.),
- Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz.U. z 2015 poz. 196),
- Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (Dz.U. z 2015 poz. 469),
- Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz.U. Nr z 2013 poz. 21 z późn. zm.),
- Ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz.U.2015 poz. 139),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. Nr 62, poz. 627, z późn. zm.),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 8 lutego 2008 r. w sprawie szczegółowych wymagań, jakim powinny odpowiadać programy ochrony środowiska (Dz. U. Nr 38 poz. 221),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz.U. z 2014 r. poz. 112),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 1 października 2012 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz.U. z dnia 8 października 2012r, poz.1109),
- Ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz.U. z 2015 poz. 460).

1.2.Zastosowane metody sporządzania Prognozy

Przy sporządzaniu przedmiotowego dokumentu zastosowano głównie analityczne metody prac, opierając się przede wszystkim na dostępnych materiałach kartograficznych, opracowaniach dotyczących środowiska przyrodniczego w tym ekofizjografii oraz dokumentach planistycznych dotyczących obszaru opracowania i jego otoczenia. Materiały oraz przeprowadzona wizja terenowa, uzupełniona o zdjęcia satelitarne, posłużyły do przeanalizowania stanu środowiska i jego funkcjonowania przy istniejącym zainwestowaniu oraz oceny zakresu i charakteru przewidywanych zmian wskutek realizacji ustaleń Planu. Skonfrontowano je z danymi zebranymi podczas inwentaryzacji urbanistycznej obszaru.

Wyniki analiz przedstawiono w dwóch zasadniczych częściach merytorycznych – pierwszej określającej uwarunkowania przyrodnicze wynikające z dotychczasowego zagospodarowania badanego obszaru i drugiej odnoszącej się do zaproponowanych w projekcie Planu ustaleń, zawierającej m.in. opis przewidywanych znaczących oddziaływań na środowisko oraz analiz rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań. Przeprowadzono analizę i ocenę przydatności terenów pod względem planowanych funkcji terenu oraz ich oddziaływań na środowisko (rozpatrywanych na różnych płaszczyznach i przestrzeni czasowej).

1.3.Zakres przestrzenny terenu objętego opracowaniem

Obszar objęty opracowaniem położony jest na prawym brzegu Wisły, w południowej części miasta. Jego granice oznaczono na rysunku Planu i Prognozy, zgodnie z zakresem określonym w Uchwale Nr 304/XIX/2012 Rady Miasta Płocka z 31 stycznia 2012 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Górna-Ośnicka” w Płocku. Granice obszaru wyznaczają:

- od zachodu: wschodnia granica działki o numerze ewidencyjnym 876/2, linia rozgraniczająca ulicy Grabówka ustalona w obowiązującym Miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego terenu zabudowy mieszkaniowej w rejonie ulic: Miłej, Norbertańskiej i Grabówki w Płocku, uchwalonym w 1998 roku i zachodnie granice działek o numerach ewidencyjnych 884/1 i 1003/9;
- od północy: północna linia rozgraniczająca ulicy Górnej;
- od wschodu: wschodnia linia rozgraniczająca trasy ks. Jerzego Popiełuszki oraz północne granice działek o numerach ewidencyjnych: 1821/1, 1821/2, 1301/1, 1301/2, 1304/4 i 1305/4 i wschodnie granice działek o numerach ewidencyjnych: 1110, 839, 804, 801/1, 800;
- od południa: linia brzegowa rzeki Wisły.

1.4. Powiązania z innymi dokumentami

Do najważniejszych dokumentów nakreślających kierunki polityki gospodarczej i przestrzennej, w tym w sferze ekologicznej, które związane są pośrednio lub bezpośrednio z przedmiot Planu, należą:

1. Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 (2011);
2. Strategia Rozwoju Województwa Mazowieckiego do roku 2030 (2013);
3. Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Mazowieckiego (2018);
4. Program Ochrony Środowiska Województwa Mazowieckiego do 2020 (2017);
5. Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego miasta Płocka (2013);
6. Strategia zrównoważonego rozwoju Miasta Płocka do 2030 (2018);
7. Program Ochrony Środowiska dla miasta Płocka na lata 2016-2022 (2016);
8. „Aktualizacja oceny ryzyka instalacji produkcji wody w Zakładzie Produkcji Wody Wodociągów Płockich sp. zo.o.” w Płocku” wykonany w Instytucie Chemii Przemysłowej im. Prof. Ignacego Mościckiego w Zespole Optymalizacji Systemów Procesowych przez pracowników Wodociągów Płockich pod kierunkiem Andrzeja Milczarka (2018).

Zgodnie ze Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego miasta Płocka (studium) obszar planu znajduje się w strefie funkcjonalno przestrzennej B - Wyszogrodzka- strefa zabudowy mieszkaniowej zlokalizowana pomiędzy centrum miasta a węzłem usługowym Podolszyce. Strefa B to obszar zabudowy o dominującej funkcji mieszkaniowej, zlokalizowany pomiędzy strefą A, a strefą C, rzeką Wisłą i ulicą Otolińską. Obejmuje ona tereny zabudowy jednorodzinnej, wielorodzinnej, oraz usługowej, a także obszary niezagospodarowane, wskazane pod rozwój zabudowy mieszkaniowej.

Cel sporządzenia analizowanego Planu miejscowego wpisuje się w cele strategiczne określone w Strategii Zrównoważonego Rozwoju Miasta Płocka do 2030 r., t.j.: zapewnienie wysokiej jakości tkanki miejskiej, w ramach którego wskazano działania strategiczne: poprawa estetyki oraz jakości przestrzeni i ochrona cennego krajobrazu miasta oraz prowadzenie racjonalnej polityki przestrzennej.

Przy opracowywaniu przedmiotowego dokumentu wykorzystano również następujące dokumenty:

1. Opracowanie ekofizjograficzne dla potrzeb zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Płocka, Archivox, Katarzyna Głos (2012r.);
2. Studium krajobrazowe skarpy płockiej, W.Trzópek, E. Danecka- Chmiel, J.Dowjat, 2011r.);
3. Rejestr terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi oraz terenów na których występują te ruchy dla zbrocza doliny Wisły w części prawobrzeżnej miasta Płocka, Instytut Techniki Budowlanej, Lech Wysokiński (2008r.);
4. Analizę porealizacyjną dla zadania inwestycyjnego pn."Budowa dróg dojazdowych (krajowych) do II przeprawy mostowej w Płocku- Etap I. Budowa odcinka I i II "Odcinek od ul. Wyszogrodzkiej do mostu".

2. Stan istniejący środowiska

2.1. Istniejące zagospodarowanie

Północna część terenu objęta sporządzeniem Planu jest w znacznym stopniu zainwestowana przez zabudowę mieszkaniową jednorodziną, wielorodzinną oraz zabudowę przemysłową (Stacja Uzdatniania Wody). Teren z zabudową wielorodzinną jest w stałej rozbudowie na podstawie wydanych pozwoleń na budowę. Południowa i wschodnia część obszaru to głównie jednorodzinna zabudowa rozproszona i drobne usługi.

Przez teren objęty granicami Planu przebiegają rurociągi przesyłowe wody o dużych średnicach (500, 600, 800mm), będące własnością Wodociągów Płockich, rurociągi produktów naftowych spółek akcyjnych PERN „Przyjaźń” i PKN Orlen (400, 600), sieci elektroenergetyczne: najwyższych napięć, wysokiego, średniego i niskiego napięcia oraz kolektory kanalizacji deszczowej odprowadzające wody opadowe i roztopowe oraz wody popłuczne (2x1200) ze Stacji Uzdatniania Wody Wodociągów Płockich. W południowej części opracowania przebiega ulica Grabówka – droga ważna z punktu widzenia połączenia centralnej części miasta z dużym osiedlem mieszkaniowym - Podolszyce Południe. Wschodnią granicę stanowi droga krajowa 60 i 61.

2.2. Charakterystyka poszczególnych komponentów środowiska

Położenie regionalne i geograficzne

Miasto Płock jest gminą z uprawnieniami powiatu grodzkiego, położoną w północno – zachodniej części województwa mazowieckiego. Unikalne położenie Płocka wynika w zasadniczym stopniu z naturalnych uwarunkowań, a w szczególności z interesującej rzeźby terenu. Szczególnym elementem krajobrazu jest unikatowa w skali Europy, zachowana w naturalnym kształcie skarpa wiślana. Biegnie ona wzdłuż prawego brzegu Wisły, będąc zarazem najwyższą i najbardziej stromą (nachylenie 40 stopni, wysokość do 50 m nad lustrem wody) na całym swym 1000 kilometrowym biegu rzeki i stanowi w całości ważny punkt widokowy.

Obszar miasta według podziału fizyczno-geograficznego J. Kondrackiego należy do prowincji Niżu Środkowoeuropejskiego, podprowincji Pojezierza Południowobałtyckiego i makroregionów: Pojezierza Chełmińsko-Dobrzyńskiego oraz Pradoliny Toruńsko-Eberswaldzkiej. W granicach Pradoliny Toruńsko-Eberswaldzkiej leży mezoregion Kotlina Płocka, natomiast w granicach Pojezierza Chełmińsko-Dobrzyńskiego – mezoregion Pojezierza Dobrzyńskiego. Miasto Płock znajduje się na pograniczu tych dwóch mezoregionów. Pojezierze Dobrzyńskie i Kotlina Płocka stanowią południowo-wschodni kraniec podprowincji Pojezierzy Południowobałtyckich, graniczącej z Nizinami Środkowopolskimi. Obszar ten będący moreną denną ostatniego zlodowacenia, przy krawędzi pradoliny Toruńsko-Eberswaldzkiej nie odbiega pod względem morfologicznym i klimatycznym od innych młodoglacjalnych terenów środkowej części kraju. Obszar Nizin Środkowopolskich związany jest ze zlodowaceniem środkowopolskim i zajmuje przeważającą część Mazowsza Płockiego. Charakteryzuje się łagodną rzeźbą. Jest to przeważnie lekko falista równina, natomiast północna część miasta należąca do Pojezierzy Południowobałtyckich ma typowo młodoglacjalny krajobraz, obok równin morenowych występują tu wały ozów, pagórki kemowe, oraz różne kształty wydm wykształconych na polach sandrowych. W Kotlinie Płockiej występuje system tarasów erozyjno-akumulacyjnych rzeki Wisły nadbudowanych formami akumulacji eolicznej. Miasto dzieli na dwie części dolina Wisły.

Rzeźba terenu

Miasto położone jest w obrębie różnych jednostek geomorfologicznych, które charakteryzują się różnymi wysokościami bezwzględными oraz odmienną rzeźbą terenu. Dominującą formą rzeźby terenu jest wysoczyzna polodowcowa, zbudowana z gliny zwałowej z licznymi zagłębieniami bezodpływowymi i formami deglacjacji arealnej. Powierzchnię wysoczyzny rozcina dolina rzeki Wisły z systemem swych dopływów (Rosicy i Brzeźnicy), wzdłuż których występują krawędzie erozyjno-denudacyjne. Znaczne nachylenie krawędzi i dość zróżnicowana budowa geologiczna obszaru, jak również występowanie licznych wysięków i źródeł są przyczyną powstawania osuwisk i obrywów gruntu. Szczególnie intensywny proces powstawania osuwisk można obserwować w rejonie aglomeracji miejskiej i wzdłuż rzeki Wisły od miasta Płocka do ujścia rzeki Skrwy do Wisły.

Na omawianym obszarze można wyróżnić następujące formy rzeźby:

- wysoczyznę polodowcową płaską, która przedstawia zwarty, płaski obszar zbudowany z gliny zwałowej, przy czym deniwelacje pomiędzy pojedynczymi wzniesieniami, a obniżeniami dochodzą do 5 m, a nachylenie powierzchni wynosi na ogół 2 do 5 % z udziałem spadków 5-10%,
- krawędzie erozyjno-denudacyjne, które oddzielają powierzchnię wysoczyzny od doliny Wisły,
- dolinkę erozyjno-denudacyjną, która rozcina powierzchnię wysoczyzny i obszar krawędzi erozyjno-denudacyjnych,
- taras nadzalewowy, jest to płaski obszar, zlokalizowany wzdłuż rzeki Wisły.

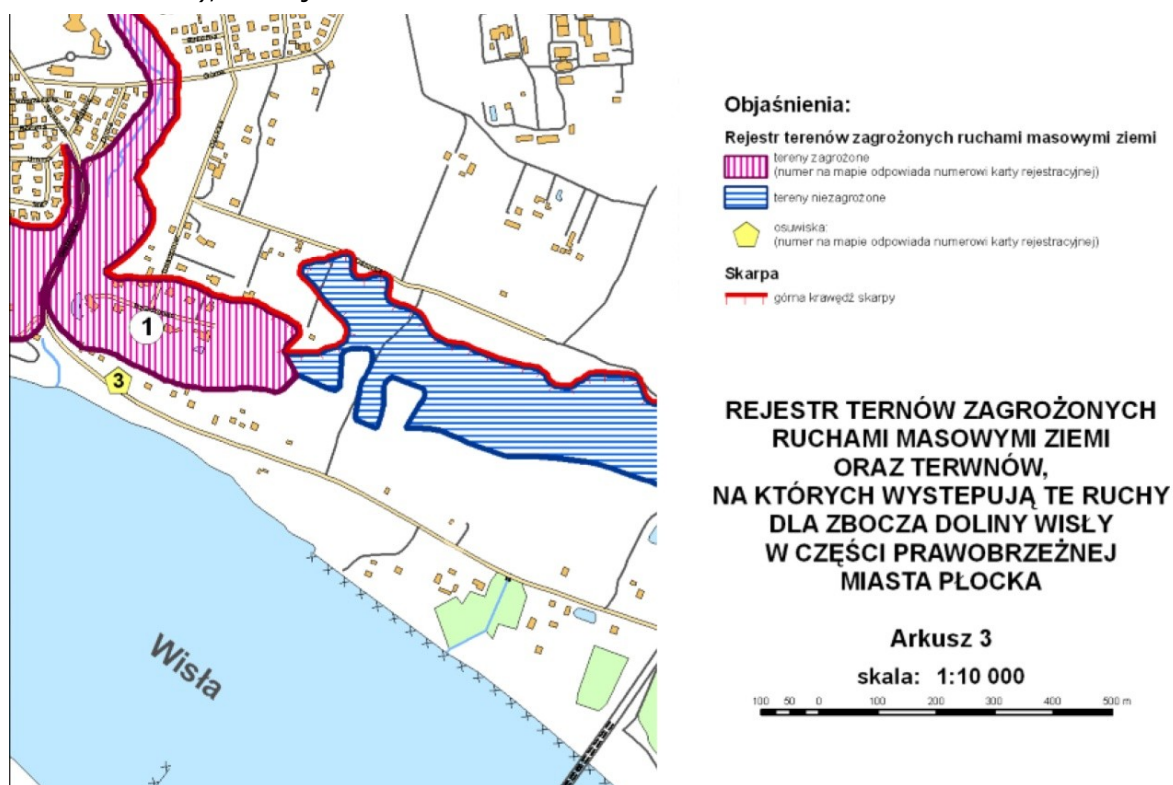
Budowa geologiczna

Pod względem budowy geologicznej miasto położone jest w synklinorium warszawskim, które stanowi środkową część synklinorium brzeźnego. Synklinorium warszawskie wypełniają osady mezozoiczne kredy górnej przykryte osadami Trzeciorzędu. (Paleogenu i Neogenu). Osady Paleogenu reprezentowane są przede wszystkim przez piętro oligoceńskie, natomiast Neogenu przez piętra miocenu i pliocenu.

Wg mapy geologicznej Polski (1:500000) na powierzchni omawianego terenu zalegają gliny zwałowe, ich zwietrzliny, piaski i żwiry lodowcowe (północna część opracowania) oraz w południowej części - piaski, żwiry i mułki rzeczne. Grunty w północnej części opracowania należą do grupy gruntów o korzystnych właściwościach dla budownictwa.

Grunty w części południowej to grupa gruntów o mniej korzystnych właściwościach dla budownictwa o zróżnicowanych właściwościach geotechnicznych – na ogół słabonośne, pod wpływem wody zmieniające konsystencję.

Część opracowania znajduje się na terenach zagrożonych ruchami masowymi ziemi. Na terenie opracowania w jego południowo - zachodniej części występuje zabezpieczone osuwisko Grabówka nr 3), które jest monitorowane.

Charakterystyka terenu nr 1:

Teren zagrożony nr 1 (od ulicy Grabówka do Mostu Piłsudskiego). Jest to obszar gdzie stropowa powierzchnia łąw występuje ponad zwierciadłem Wisły i opada w kierunku doliny. Na stropowej powierzchni łąw rozwinął się sięgający 800m w głąb terenu zsuw strukturalny osadów czwartorzędowych. Miąższość osadów glacialnych wynosi na tym odcinku od kilku do kilkudziesięciu metrów. Prędkość przemieszczeń mas gruntowych w obrębie zsuwu jest zróżnicowana, średnio wynosi ona kilka do kilkunastu mm/rok. Obserwacje przemieszczeń wskazują, że ruch postępuje systematycznie. W trakcie kartowania wyznaczono na tym odcinku 3 aktywne osuwiska - nr 1, 2 i 3.

Obszary szczególnego zagrożenia powodzią

W Planie naniesiono granice obszarów szczególnego zagrożenia powodzią z uwzględnieniem trzech częstotliwości: raz na 10 lat, raz na 100 lat oraz granice obszaru z niskim prawdopodobieństwem wystąpienia powodzi - raz na 500 lat. Tereny te oznaczono graficznie na rysunku Planu, tworzą stosunkowo wąski pas wzdłuż brzegu Wisły, sąsiadują z terenami ZU zieleni urządzonej, nie stanowią bezpośredniego zagrożenia dla terenów inwestycyjnych. Zagospodarowanie tych terenów powinno być zgodne z ograniczeniami zawartymi w ustawie Prawo Wodne.

Warunki meteorologiczne

Klimat Mazowsza (miasta) ma charakter przejściowy pomiędzy morskim i kontynentalnym. Na większości terenu średnia roczna temperatura powietrza wynosi 9,2°C. Mazowsze znajduje się w strefie przeważających wiatrów zachodnich, znaczny jest także udział wiatrów z kierunku południowo-zachodniego. Średnia roczna prędkość wiatru w 2015 roku nad obszarem województwa wahała się w granicach od 3,8 do 4,4 m/s. Rok 2015 uznany jest jako anomalnie ciepły oraz suchy. Średnia roczna temperatura powietrza dla obszaru województwa mazowieckiego wahała się od około 8,5°C w północnej i wschodniej części województwa do około 10°C w części centralno-zachodniej i południowej. Najchłodniejszym miesiącem był luty ze średnią temperaturą -0,8°C, najcieplejszym sierpień ze średnią temperaturą 21,2°C. Przestrzenny rozkład rocznej sumy opadów atmosferycznych

w województwie mazowieckim wskazuje na występowanie wartości minimalnych w przedziale 400 - 500 mm w północno-wschodniej i południowej części województwa. Najwyższe opady notowano na wschodnich i południowo-zachodnich krańcach województwa. Ich wartości nie przekraczały 650 mm.

Lokalne warunki klimatu w obszarze objętym Planem są korzystne, występują tu dobre warunki solarne, wietrzne i wilgotnościowe.

Wody podziemne

Obszar opracowania położony jest w granicach obszaru Głównego Zbiornika Wód Podziemnych GZWP w utworach trzeciorzędowych nr 215- Subniecka Warszawska, który posiada znaczną średnią głębokość ujęć czerpiących wodę z tej jednostki, wynoszącą ok 160 m. Szacunkowe zasoby dyspozycyjne wynoszą 250.000 m³ /d a moduł jednostkowej wydajności przyjmuje niską wartość 0,06 l/s/km². Świadczy to o bardzo ograniczonym tempie odnawialności zasobów. Znaczna głębokość zbiornika decyduje o jego stosunkowo dobrej izolacji od powierzchni i znajduje swój wyraz w niewielkim ok. 5% udziale obszarów ONO (obszarów najwyższej ochrony) i OWO (obszarów wysokiej ochrony) w stosunku do całej powierzchni GZWP. Klasa jakości wód Ia, Ib (wody najwyższej jakości) i Ic (wody wysokiej jakości). Na obszarze GZWP nr 215 w granicach miasta Płock nie wyróżniono obszarów ochrony typu ONO i OWO.

Wody gruntowe

Na obszarze Planu w części południowej czyli na obszarach zbudowanych z piasków (osady łatwo przepuszczalne) o niewielkiej miąższości, ale podbudowanych glinami (osady trudniej przepuszczalne) poziom wód gruntowych stabilizuje się na głębokości 2-3 m p.p.t (na niewielkiej części tego obszaru). Od ulicy Grabówka do rzeki Wisły poziom wód gruntowych występuje od 1-2 m p.p.t., miejscami płycej niż 1 m. Natomiast na obszarach zbudowanych z piasków o większej miąższości, zwierciadło wody występuje na głębokościach 3-4 m i powyżej 4 m p.p.t. Wody gruntowe występujące na tych obszarach charakteryzują się swobodnym zwierciadłem, które tworzy dość jednolity poziom na znacznych obszarach. W części północnej opracowania na obszarach zbudowanych z glin zawałowych i iłów warwowych (osady trudniej przepuszczalne) przewarstwionych piaskami o niewielkiej miąższości – zwierciadło wody nie tworzy jednolitego poziomu, występuje na różnych głębokościach i niejednokrotnie jest pod ciśnieniem. Pierwszy poziom wód gruntowych na tych obszarach występuje na ogół głębiej niż 4 m p.p.t. Również na tych obszarach charakterystyczne jest występowanie sączeń i płytkich wód zaskórnych.

Wody powierzchniowe

Południową granicę opracowania Planu wyznacza prawy brzeg Wisły, która jest główną magistralą wodną przecinającą teren miasta na dwie części: północną i południową. W granicach Płocka szerokość jej wynosi 620 m przy SW (średnia woda) i 650 m przy WW (wielka woda). Poziom zasobów dyspozycyjnych wynosi powyżej 100 m³/s. Dostępność tych zasobów zwiększyła się w związku ze spiętrzeniem włocławskim. Rzeka jest źródłem zaopatrzenia Płocka w wodę. W zachodniej natomiast części opracowania, w jarze „Cholerka” przebiega ciek wodny, który zasilany jest okresowo przez wody popłuczne z Zakładu Produkcji Wody Wodociągów Płockich oraz kanalizację deszczową odprowadzającą wody opadowej z roztopowe z obszaru opracowania.

Gleby

W oparciu o podział geomorfologiczny terenu, obszar opracowania Planu leży w jednostce A - Wysoczyzna Płocka obejmującej teren od północnej granicy miasta do Skarpy Wiślanej północnej. Cechą charakterystyczną tego obszaru jest występowanie pyłowego płaszczka, który buduje znakomitą większość występujących tutaj gleb. Utwór ten posiada większą miąższość we wschodniej części terenu, a ku zachodowi miąższość ta stopniowo maleje i w pewnych miejscach zanika, ukazując gleby pozbawione frakcji pyłowej. Z uwagi na zawartość pyłu rozróżniane są gleby pyłowe, gdzie ilość pyłu (ponad 40%) tworzy utwór zwięzły o strukturze piasku gliniastego mocnego do gliny średniej oraz gleby pylaste, gdzie

ilość pyłu jest mocno zredukowana (od 25-40%), natomiast wzrasta ilość cząstek szkieletowych dając utwór piaszczysto-pylasty. Zarówno w jednych jak i drugich glebach wyróżniamy gleby całkowite i niecałkowite na różnych podłożach. Na ogół podłoże piaszczyste zmniejsza wartość bonitacyjną i przydatność gleby. Natomiast podłoże zwięźlejsze podnosi klasy użytku rolnego i rozszerza jego przydatność uprawową. Na omawianym obszarze przeważa typ gleby pyłowej, względnie pylastej brunatnej wylugowanej, o kwaśnym odczynie glebowym. Towarzyszy mu typ bielicy a w obniżeniach terenowych licznie występują czarne ziemie zdegradowane.

Przeważającym typem gleb występującym na obszarze objętym Planem są wylugowane gleby brunatne, a w części centralnej i północnej także bielicy i pseudobielicy o niskiej klasie bonitacyjnej, IVa, IVb i V.

Flora

Szata roślinna w warunkach miejskich pełni istotną rolę klimatyczną oraz higieniczną, przyczyniając się do wzbogacenia powietrza w tlen, filtrując zanieczyszczenia emitowane do powietrza oraz tłumiąc hałas. Odgrywa także ważną rolę w kształtowaniu przestrzeni miejskiej – tak pod względem funkcjonalnym, jak i dekoracyjnym czy estetycznym.

Zieleń na obszarze objętego granicami Planu stanowią pasma zieleni ogólnomiejskiej w rejonie Skarpy Wiślanej oraz niewielki fragment lasu w wschodniej części planu, natomiast w pasie nad Wisłą występuje zieleń naturalna i urządzona, podobnie dotyczy to istniejącego jaru w rejonie zachodniej granicy planu. Skład gatunkowy drzewostanów jest bogaty. Do najliczniej reprezentowanych gatunków należą: lipa drobnolistna, klon pospolity i topola czarna. Pod względem wieku przeważają drzewa stare. Ważnym elementem strukturalnym zieleni stanowią krzewy, do najliczniej reprezentowanych gatunków należą: tawuły, ałycze, lilaki, jaśminowce, forsycje, cisy i jałowce. Największe powierzchnie zajmowane są przez kolcowce, różę pomarszczoną, dereń biały i ałyczę. Istotnym również elementem zieleni są żywopłoty oraz kwietniki, wśród których najpowszechniejsze są różanki oraz rabaty bylinowe.

Fauna

W Płocku najcenniejszym bezsprzecznie środowiskiem przyrodniczym jest rzeka Wisła, a w szczególności usytuowana w jej nurcie Kępa Ośnicka (będąca poza granicami administracyjnymi miasta). Dolina rzeki Wisły jest ważnym szlakiem migracyjnym w skali kraju i Europy Środkowej. W nurcie rzeki w okresie migracji stwierdzono 43 gatunki ptaków. Na uwagę zasługuje fakt występowania tutaj 11 gatunków o znaczeniu wspólnotowym z załącznika 1 Dyrektywy Ptasiej.

Na wysoczyźnie, w rejonie doliny Wisły stwierdzono zaledwie 20 gatunków ptaków. Nie stwierdzono gatunków o znaczeniu wspólnotowym. Na obszarze wysoczyzny (w rejonie skarpy wiślanej) zimuje około 13 gatunków ptaków. Większość z nich odnotowano na obszarze terenów niezagospodarowanych. Podobnie jak na zadrzewionych zboczach wysoczyzny, dominują tutaj między innymi pospolite kosy, sikory bogatki oraz stada krukowatych. Drobne wróblowate reprezentowane są przez trznadłe, grubodzioby, czyże, szczygły i dzwońce. Spotyka się tutaj również kuropatwy, dzięcioły i bażanty.

W obrębie terasy zalewowej oraz w strefie brzegowej odnotowano w okresie rozrodu około 28 gatunków ptaków. Większość gatunków to pospolite gatunki związane z zakrzywieniami i zadrzewieniami (sikora, pleszka, kos, drozd śpiewak). Przestrzenie otwarte wykorzystywane są jako żerowisko przez krukowate - mazurka, szpaki i pliszkę siwą. Spotkać tu można również gatunki typowe dla tej strefy - kaczkę krzyżówkę, słowika szarego czy pliszkę żółtą.

Wśród ssaków w dolinie Wisły stwierdzono liczne ślady bytowania bobra, o czym świadczą ścięte bądź podgryzione drzewa. W dziczejących sadach zaobserwowano liczne tropy saren, zajęcy i lisa.

Walory krajobrazowe

Unikalne położenie Płocka wynika głównie z naturalnych uwarunkowań, a w szczególności z interesującej rzeźby terenu. Szczególnym elementem krajobrazu jest

unikatowa w skali Europy, zachowana w naturalnym kształcie skarpy wiślana. Biegnie ona wzdłuż prawego brzegu Wisły, będąc zarazem najwyższą i najbardziej stromą na całym swym 1000 kilometrowym biegu rzeki i stanowi w całości ważny punkt widokowy. Widok z niej rozpościera się na lewy, płaski brzeg rzeki i Włocławsko-Gostyniński Park Krajobrazowy. Dodatkowe efekty widokowe budują masywy drzew i zakrzewień oraz powierzchnie łąkowe porastające zbocza skarpy.

Tereny objęte Planem należą do istotnych obszarów kształtujących panoramę Skarpy Wiślanej prawobrzeżnej części miasta i powinny podlegać szczególnym regulacjom i rygorom w zakresie projektowania, budowy i utrzymania obiektów budowlanych.

2.3. Położenie terenu w stosunku do obszarów i obiektów chronionych na podstawie ustawy o ochronie przyrody

Miasto położone jest w zasięgu głównych składowych sieci ekologicznej kraju. Dolina Wisły w Koncepcji Krajowej Sieci Ekologicznej (EKONET-PL) figuruje jako korytarz ekologiczny w randze europejskiej. Należy dodać, że naturalnie ukształtowana, roztokowa Wisła i jej dolina została objęta ochroną w ramach europejskiej sieci obszarów przyrodniczych NATURA 2000. Jest to system obszarów chronionych, mający zapewnić trwałą egzystencję flory i fauny Starego Kontynentu, zachowanie cennych siedlisk przyrodniczych oraz integrację ochrony przyrody z działalnością człowieka. System Natura 2000 uzupełnia istniejący krajowy system przyrodniczy i obejmuje obszary uznane za obiekty o znaczeniu wspólnotowym.

Na analizowanym obszarze występują obszary chronione na podstawie ustawy o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r. Niewielki fragment zlokalizowany w południowej części opracowania położony jest w obszarze Natura 2000 Dolinie Środkowej Wisły (PLB140004) i Kampinoskiej Dolinie Wisły (PLH140029).

Dolina Środkowej Wisły (PLB140004)

Płocki odcinek Doliny Środkowej Wisły to obszar ważny dla ochrony siedlisk wielu rzadkich i ginących gatunków we wszystkich okresach cyklu życiowego: lęgowym, wędrownym i zimowym. W załączniku do nr 1 do Dyrektywy „Ptasiej” wymienione zostały lęgowe gatunki, dla ochrony których Dolina Środkowej Wisły ma znaczenie strategiczne. O wyznaczeniu tego Obszaru zdecydowała ogólna liczba ptaków wodno-błotnych, regularnie występujących w tym rejonie.

Kampinowska Dolina Wisły (PLH140029)

Obszar obejmuje odcinek doliny Wisły pomiędzy Warszawą a Płockiem. Pod względem fizjograficznym położony jest w obrębie Kotliny Warszawskiej i częściowo w Kotlinie Płockiej. Wisła na tym odcinku płynie swoim naturalnym korytem o charakterze roztokowym z licznymi łachami i namuliskami. Koryto kształtowane jest dynamicznymi procesami erozyjno-akumulacyjnymi, warunkującymi powstawanie naturalnych fitocenozy leśnych i nieleśnych w swoistym układzie przestrzennym. W dolinie zachowały się liczne starorzecza tworzące charakterystyczną ciągi otoczone mozaiką zarośli wierzbowych, lasów łęgowych oraz ekstensywnie użytkowanych łąk i pastwisk. Północna krawędź doliny jest wyraźnie zarysowana i osiąga wysokość względną dochodzącą do ok. 35m. Od strony południowej rozciąga się szeroki taras zalewowy. Obszar obejmuje fragment naturalnej doliny dużej rzeki nizinnej o charakterze roztokowym wraz z charakterystycznym strefowym układem zbiorowisk roślinnych reprezentujących pełne spektrum wilgotnościowe i siedliskowe w obrębie obu tarasów. Jednocześnie obszar jest fragmentem jednego z najważniejszych europejskich korytarzy ekologicznych.

3. Charakterystyka projektowanego dokumentu

3.1. Ustalenia projektu Planu

Dla całego obszaru objętego Planem ustalono między innymi:

1. przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania;

2. zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego;
3. zasady ochrony środowiska i przyrody;
4. zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków;
5. wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych;
6. zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu, maksymalną i minimalną intensywność zabudowy jako wskaźnik powierzchni całkowitej zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, maksymalną wysokość zabudowy, minimalną liczbę miejsc do parkowania w tym miejsca przeznaczone na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową i sposób ich realizacji oraz linie zabudowy i gabaryty obiektów;
7. granice i sposoby zagospodarowania obiektów lub terenów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, obszarów szczególnego zagrożenia powodzią;
8. granice i sposoby zagospodarowania obszarów osuwania się mas ziemnych;
9. zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej.

Nie wprowadzono wymaganych w ustawie z dnia 27 marca 2003 roku o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* między innymi ustaleń dotyczących zasad ochrony zasad ochrony dóbr kultury współczesnej, zasad ochrony krajobrazu kulturowego oraz granic i sposobów zagospodarowania terenów górniczych; sposobu i terminu tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów.

Na obszarze objętym Planem wyznaczono następujące tereny:

- tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i usługowej, oznaczone symbolami: 1MWU-5MWU;
- tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oznaczone symbolami: 1MN-10MN;
- tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej, oznaczone symbolami: 1MNU-5MNU;
- teren zabudowy usługowej i mieszkaniowej jednorodzinnej oznaczony symbolem: 1UMN;
- teren zieleni z istniejącą zabudową mieszkaniową jednorodziną oznaczony symbolem: 1ZB;
- tereny zabudowy usługowej, oznaczone symbolami: 1U-4U;
- teren infrastruktury technicznej, oznaczony symbolem: 1IT;
- tereny zieleni urządzonej, oznaczone symbolem: 1ZU-6ZU;
- teren zieleni naturalnej, oznaczony symbolem: 1Z;
- teren lasu, oznaczony symbolem: 1ZL;
- teren drogi publicznej klasy głównej ruchu przyspieszonego oznaczony symbolem: 1KDGP;
- teren drogi publicznej klasy zbiorczej oznaczony symbolem: 1KDZ;
- tereny dróg publicznych klasy lokalnej oznaczone symbolami: 1KDL-4KDL;
- tereny dróg publicznych klasy dojazdowej oznaczone symbolami: 1KDD-7KDD;
- tereny dróg wewnętrznych, oznaczone symbolami: 1KDW-4KDW;
- teren ciągu pieszo-jezdnego: 1KPJ.

Ustalono także granice obszarów chronionych Natura 2000: OSO Dolina Środkowej Wisły, SOO Kampinoska Dolina Wisły, strefy stanowisk archeologicznych wpisanych do Krajowej Ewidencji Zabytków Archeologicznych, strefy techniczne dla wodociągów, strefy bezpieczeństwa dla rurociągów naftowych, strefy ochronne dla napowietrznych linii elektroenergetycznych, strefy ochronne dla kanałów, odprowadzających wody popłuczne ze

Stacji Uzdatniania Wody oraz granice i sposoby zagospodarowania terenów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi oraz zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych.

Zgodnie z art. 113 ust.2 pkt 1 i art. 114 ustawy Prawo ochrony środowiska, w ramach projektu Planu wyznaczono tereny podlegające ochronie akustycznej:

- oznaczone w planie symbolami: 1MN–10MN i 1ZB zakwalifikowano do kategorii terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- oznaczone w planie symbolami: 1UMN, 1MNU–5MWU i 1MWU-5MWU zakwalifikowano do kategorii terenów zabudowy mieszkaniowo-usługowej.

Pozostałe tereny, w myśl ustawy Prawo ochrony środowiska nie podlegają ochronie przed hałasem.

3.2. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń planu

Brak obowiązujących miejscowych planów oznacza brak jasno określonej polityki przestrzennej i stwarza tym samym niebezpieczeństwo powstania chaosu przestrzennego oraz konfliktów pomiędzy rozwojem gospodarczym, a ochroną środowiska. Mimo, iż towarzyszące rozwojowi zainwestowania istotne ograniczenie funkcji przyrodniczej jest niekorzystne, to jego całkowite powstrzymanie prowadzi do stagnacji gospodarczej obszaru, co również jest sytuacją niepożądaną. Brak planu miejscowego, a więc brak dyspozycji funkcjonalno-przestrzennych, zasad kształtowania zabudowy oraz ochrony środowiska może doprowadzić do negatywnych zmian w przedmiotowej przestrzeni, będących skutkiem rozwoju chaotycznego i nie w pełni kontrolowanego budownictwa. Wielce prawdopodobne są wówczas niepożądane zmiany w krajobrazie, a także zagrożenia wynikające z niedostatecznego rozwoju infrastruktury technicznej. Brak rozwoju systemów komunikacyjnych, niepełne wyposażenie terenów w infrastrukturę techniczną, przy jednoczesnym rozwoju budownictwa jedno i wielorodzinnego, stworzyłoby sytuacje konfliktowe w zakresie bezpieczeństwa komunikacyjnego, ochrony środowiska czy ochrony zdrowia mieszkańców. Odpowiednie zagospodarowanie (w oparciu o ustalenia mpzp) pomimo potencjalnych lokalnych przekształceń i ewentualnych negatywnych skutków na niektóre komponenty środowiska charakterystycznych dla nowych inwestycji pozwala na lepszą i skuteczniejszą ochronę zasobów środowiskowych, na stworzenie równowagi w układzie człowiek – środowisko, w porównaniu do zagospodarowania w oparciu o decyzje administracyjne. Plan jest realizacją uprzednio przyjętych dokumentów planistycznych (studium) i kontynuuje politykę miasta uwzględniając szereg uwarunkowań, w tym przyrodniczych i gospodarczych. Odstąpienie od wdrożenia dokumentu utrudni inwestowanie na analizowanym terenie.

3.3. Przewidywane znaczące oddziaływania na poszczególne komponenty środowiska

3.3.1. Wpływ na różnorodność biologiczną

Ustalenia Planu nie będą powodować znaczącego nasilenia się procesów zmniejszających różnorodność biologiczną. Zieleń przy rzece, przy jarze, zieleń skarpy Wiślanej oraz istniejący fragment lasu zostaną zachowane i będą chronione. Wyznaczenie nowych terenów inwestycyjnych spowoduje jednak zmniejszenie terenów biologicznie czynnych w ogólnym bilansie powierzchni. Ustalenie w Planie wysokich wskaźników powierzchni biologicznie czynnej (od 30% do 60% dla MWU, od 50% do 60% dla MN, 35%, 70% dla ZB, dla MNU i dla UMN oraz U – 35%), pozwoli zachować znaczny procent terenów zieleni na obszarach urbanizacji.

3.3.2. Wpływ na jakość życia ludzi

Zagospodarowanie terenów przeznaczonych pod inwestycje przyczyni się do powstania nowych miejsc zamieszkania, a także nowych miejsc pracy na terenach usługowych i mieszkaniowo-usługowych. Poprawie ulegną warunki komunikacyjne na tym obszarze, a nowy układ komunikacyjny zapewni płynność jego ruchu. Z drugiej zaś strony rozbudowa

terenów mieszkaniowych, mieszkaniowo – usługowych i usługowych wiąże się z rozwojem infrastruktury komunikacyjnej i technicznej, a więc wzrostem zanieczyszczeń, hałasu oraz ilości odpadów czy ilości ścieków.

Realizacja wskazanego w Planie zagospodarowania skutkować będzie wzrostem poziomu hałasu drogowego i komunalnego. Głównym emitorem hałasu drogowego na terenie opracowania jest droga KDGP. Aby ograniczyć negatywny wpływ hałasu na mieszkańców nowej zabudowy od istniejącej drogi KGP w Planie ustalono linię zabudowy w odległości od 15 do 25 metrów. Zakłada się, że natężenie ruchu prowadzonego po ulicy Grabówka oraz projektowaną drogą zbiorczą oznaczoną na rysunku symbolem 1KDZ również wzrośnie w związku z lokalizacją nowej zabudowy. W celu ograniczenia oddziaływania akustycznego terenów komunikacji należy wprowadzić nasadzenia szpalerów drzew sposób nie powodujący kolizji z obiektami drogowymi i podziemną infrastrukturą techniczną. Nieznaczny wpływ na wzrost hałasu będą miały również drogi lokalne, dojazdowe i wewnętrzne.

Hałas komunalny będzie zagrożeniem o charakterze lokalnym i okresowym.

W celu ograniczenia hałasu związanego z planowanymi inwestycjami Plan ustala zakaz lokalizacji zabudowy, obiektów i urządzeń, których oddziaływanie na środowisko określone dopuszczalnymi poziomami emisji (hałasu) będzie wykraczać poza granice działki, do której inwestor posiada tytuł prawny. Nakazuje się również minimalizację uciążliwości dla środowiska poprzez stosowanie rozwiązań technicznych ograniczających emisję hałasu. Na terenie objętym ustaleniami Planu obowiązuje zakaz lokalizowania przedsięwzięć, których użytkowanie będzie skutkowało przekroczeniem uciążliwości spowodowanych przez hałas, wibrację, zakłócenia elektryczne i promieniowanie lub przekroczeniem zanieczyszczenia powietrza, wody i gleby ponad dopuszczalny poziom określony przepisami prawa. Zgodnie z przepisami ustawy o ochronie środowiska część terenów wyznaczonych w przedmiotowym Planie została zakwalifikowana do terenów podlegających ochronie akustycznej. W świetle powyższego należy stwierdzić, że realizacja ustaleń Planu nie powinna skutkować wzrostem emisji hałasu przekraczającym wartości dopuszczalne.

W granicach obszaru objętego opracowaniem zlokalizowane są napowietrzne linie elektroenergetyczne 220, 110 i 15 kV, które mogą być źródłem promieniowania elektromagnetycznego, dlatego też w Planie ustalono strefy ochronne. W strefach tych obowiązują ograniczenia w zabudowie i zagospodarowaniu, zgodnie z przepisami odrębnymi. Ustalono również zakaz budowy napowietrznych sieci elektroenergetycznych SN i NN oraz napowietrznych przyłączy elektroenergetycznych. Nie przewiduje się znaczącego, odczuwalnego wzrostu natężenia pola elektromagnetycznego w środowisku na tereny wyznaczone w Planie.

Użytkowanie poszczególnych terenów w sposób określony Planem (oraz zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi) nie powinno skutkować negatywnym wpływem na zdrowie ich użytkowników.

3.3.3. Wpływ na rośliny i zwierzęta

W trakcie realizacji nowych inwestycji na terenach dotychczas niezainwestowanych przekształceniu przede wszystkim ulegną płaty roślinności, głównie synantropijnej i ruderalnej. Zmiany struktury zbiorowisk polegać będą na uproszczeniu struktur przez redukcję niektórych warstw oraz ujednoczenie, a zmiany na poziomie fitocenoz przełożą się na zmiany na poziomie krajobrazów. Kierunek i intensywność powyższych procesów zależy przede wszystkim od nasilenia antropopresyjnego. Grupa zbiorowisk segetalnych czyli pól uprawnych, ugorów i świeżych odłogów, zwarta roślinność miedz i polnych przydroży zostanie zastąpiona terenami zieleni towarzyszącej zabudowie mieszkaniowej i usługowej. Przy realizacji ustaleń Planu nie da się uniknąć strat w zieleni. Wprowadzenie nowych obiektów budowlanych i unieczynnienie pokrywy glebowej spowoduje zmniejszenie ogólnej powierzchni biologicznie czynnej. Ustalenia Planu będą powodować nasilenie się procesów zmniejszających różnorodność biologiczną. W ustaleniach Planu pozostawiono cenną zieleń wysoką przy rzece Wiśle, w jarze cieką wodnego oraz istniejący fragment lasu.

Zmiana charakteru zieleni spowoduje, że zabudowanie dotychczas otwartych przestrzeni może ograniczyć występowanie niektórych gatunków ptaków ściśle związanych z terenami rolnymi (np. skowronek polny) ponieważ bytowanie gatunków uzależnione jest głównie od antropogenicznych źródeł pożywienia lub pożywienia naturalnego. Ewentualny wpływ na ptaki będzie znikomy. Populacje występujące na omawianym terenie i w okolicy najprawdopodobniej nie ulegną zmniejszeniu. Bezpośrednia bliskość terenów chronionych Natura 2000 oraz ich wielkość stanowią naturalne tereny siedliskowe o dużo korzystniejszych walorach i silniejszym potencjale niż tereny wskazywane w planie do zabudowy. Trzeba także zaznaczyć, że w przypadku urządzania zieleni przy obiektach usługowych sporadycznie mogą pojawiać się gatunki, które dotychczas tu nie występowały lub pojawiały się rzadko. Roślinność towarzysząca zabudowie często stwarza dobrą bazę pokarmową, nie jest to jednak regułą. Nie prognozuje się że realizacja ustaleń Planu negatywnie wpłynie na większe zwierzęta ze względu na fakt, iż teren skarpy i wysoczyzny jest aktualnie izolowany od rzeki poprzez ulicę Grabówka. Bariera dla nich jest również droga krajowa nr 60 i 62 będąca w granicach opracowania.

3.3.4. Wpływ na wody powierzchniowe i podziemne

Przy respektowaniu ustaleń Planu nie powinno więc nastąpić pogorszenie jakości wód powierzchniowych i podziemnych. Zgodnie z ustaleniami Planu na terenie objętym jego granicami obowiązuje zakaz odprowadzania nieoczyszczonych ścieków do wód powierzchniowych lub do gruntu oraz tworzenia otwartych kanałów ściekowych. Docelowo Plan zakłada objęcie systemem sieci kanalizacji rozdzielczej istniejącej i projektowanej zabudowy.

3.3.5. Wpływ na powietrze

W Planie ustalono zaopatrzenie w ciepło dla celów grzewczych i ciepłej wody użytkowej z projektowanej sieci ciepłowniczej. Do czasu realizacji sieci utrzymuje się istniejący sposób zaopatrzenie w ciepło z indywidualnych źródeł ciepła wykorzystujących: energię elektryczną, gaz oraz paliwa o podwyższonych parametrach ekologicznych. Plan dopuszcza również pozyskiwanie ciepła na potrzeby ogrzewania obiektów budowlanych i ciepłej wody użytkowej z wykorzystaniem naturalnych źródeł energii, z wyjątkiem ciepła Ziemi pozyskiwanego z terenów zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych. Przewiduje się nieznaczny wzrost emisji spalin samochodowych, jako następstwo wzrostu natężenia ruchu drogowego wskutek urbanizacji nowych terenów oraz realizacji zapisów Planu dotyczących przebudowy układu komunikacyjnego. Dodatkowa emisja, która pojawi się na skutek realizacji zagospodarowania dopuszczonego w Planie nie powinna wpłynąć na pogorszenie się stanu powietrza. Bardzo istotnym czynnikiem wpływającym na dobrą jakość powietrza w omawianym terenie jest bezpośrednia bliskość naturalnego korytarza napowietrzającego jakim jest dolina Wisły. Usytuowany równolegle do osi kierunku przeważających wiatrów w Polsce zapewnia sąsiednim terenom, w tym terenom objętym ustaleniami planu dobre warunki aerosanitarne.

3.3.6. Wpływ na powierzchnię ziemi

Wskutek realizacji ustaleń Planu, w wyniku robót budowlanych związanych z lokalizacją nowej zabudowy nastąpi naruszenie istniejącej powierzchni glebowej. Największy wpływ na ukształtowanie przedmiotowego terenu mogą mieć inwestycje drogowe i infrastrukturalne (nasypy, wykopy). Zmiany w obrębie pokrywy glebowej polegać będą na ewolucji charakteru gleb otoczeniu zabudowy. W związku z rozwojem sieci osadniczej i komunikacyjnej na tym terenie powiększy się zasięg gleb antropogenicznych. Ulegną one zarówno degradacji chemicznej, jak i fizycznej. Stan i ich jakość będą uzależnione od kompleksowego oddziaływania zarówno od czynników naturalnych jak i antropogenicznych. Z uwagi na to, iż część opracowania położona jest w terenach zagrożonych ruchami masowymi ziemi, gdzie Plan (zgodnie ze studium) dopuszcza zabudowę mieszkaniową, niezmiernie istotna jest stabilizacja, zabezpieczanie skarp i zboczy. W tym celu Plan ustala jako obowiązek na terenach zagrożonym osuwaniem się mas ziemnych oraz na terenach, w których mogą potencjalnie wystąpić niekorzystne zjawiska geologiczne (osuwanie się mas

ziemnych) wykonania badań geologicznych i sporządzenia dokumentacji geologiczno-inżynierskiej zawierającej ocenę stateczności skarpy a także sporządzenia dokumentacji badań podłoża gruntowego i projektu geotechnicznego w oparciu o przepisy odrębne. Zakazuje się również dokonywania zmian w naturalnym ukształtowaniu terenu, w szczególności wpływających na stosunki wodne, za wyjątkiem zmian związanych z robotami budowlanymi prowadzonymi na podstawie pozwolenia na budowę lub zgłoszenia, lecz nie więcej niż 20% powierzchni działki.

3.3.7. Wpływ na krajobraz

W związku z postępującą na przedmiotowym terenie urbanizacją (w oparciu o decyzje administracyjne) zaistniała konieczność płynnego wprowadzenia obiektów kubaturowych w przestrzeń wolną od zabudowy, tak by zagwarantować maksymalną ochronę wartości zarówno przyrodniczych jak i krajobrazowych omawianego terenu (opracować mpzp). Ustalenia Planu w maksymalny, możliwy sposób chronią istniejącą zieleń jak również wprowadza nową, urządzonej, która będzie pełnić funkcje rekreacyjne, zdrowotne i estetyczne a także wpłynie na kondycję środowiska przyrodniczego i kształtowanie krajobrazu – ochronę ekspozycji skłonu skarpy. Realizacja Planu podwyższy standard zagospodarowania poszczególnych terenów oraz krajobrazu lokalnego poprzez ustalone szczegółowe warunki zagospodarowanie oraz ograniczenia w użytkowaniu obszaru skarpy – stoków, podskarpia oraz wysoczyzny. W zakresie kształtowania projektowanej zabudowy precyzyjnie określone zostały:

- maksymalna wysokość zabudowy,
- kształty i kolorystyka dachów;
- materiały wykończeniowe dla elewacji budynków mieszkalnych i usługowych,
- minimalna powierzchnia działek;
- minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej oraz maksymalna powierzchnia zabudowy.

W powyższych ustaleniach uwzględnione zostały zasady estetyki i spójności z otaczającą zabudową, dzięki czemu możliwe będzie harmonijne połączenie oczekiwań inwestorów z zachowaniem ładu przestrzennego tej części miasta. Ustalenia te uniemożliwią próby wprowadzania form konkurujących z wartościowymi elementami krajobrazu, min. ekspozycją widokową. Konsekwentna realizacja ustaleń Planu umożliwi lepsze wykorzystanie potencjału terenów przy jednoczesnej ochronie walorów krajobrazu poddanego intensywnej przemianie.

3.3.8. Wpływ na klimat

Rozwój terenów zurbanizowanych przyczyni się do nieznacznego przekształcenia lokalnych warunków klimatycznych w kierunku typowym dla terenów urbanizowanych. Skala tych przekształceń będzie w wymiarze lokalnym znikoma. Wprowadzenie nowej zabudowy na przedmiotowy obszar nie spowoduje znaczących zmian w klimacie lokalnym.

3.3.9. Ryzyko wystąpienia poważnych awarii

Na terenie objętym opracowaniem istnieje niebezpieczeństwo wystąpienia zagrożeń nadzwyczajnych w związku z przewozem materiałów niebezpiecznych i substancji chemicznych drogą krajową nr 60 i 62 (droga im. Popiełuszki) z zakładu PKN Orlen zlokalizowanego poza granicami opracowania oraz przebiegiem przez teren opracowania ropociągów. W Planie, zgodnie z przepisami odrębnymi, ustalono strefy bezpieczeństwa od istniejących rurociągów przesyłowych ropy naftowej. W strefie obowiązuje zakaz zabudowy, natomiast od drogi krajowej linię zabudowy ustalono w odległości od 15 do 25 metrów od linii rozgraniczającej drogi.

Na terenie Stacji Uzdatniania Wody (SUW) Wodociągów Płockich sp. z o.o. zlokalizowany jest budynek chlorowni, z którego mogą w sposób niekontrolowany uwalniać się niebezpieczne substancje chemiczne. W specjalistycznym opracowaniu na ten temat, wykonanym w Instytucie Chemii Przemysłowej im. Prof. I. Mościckiego pod kierunkiem A.

Milczarka ustalono, że zagrożenie zdrowia i życia, w przypadku wystąpienia awarii ograniczy się do terenu zakładu.

3.3.10. Podsumowanie

Oddziaływania, o których mowa wyżej będą występowały zarówno w fazie budowy obiektów jak ich eksploatacji, a ich natężenie będzie zróżnicowane. Możliwe oddziaływania realizacji ustaleń planu na środowisko można podzielić na:

- oddziaływania o charakterze bezpośrednim - związane bezpośrednio z realizowaną inwestycją, występują zazwyczaj w tym samym miejscu i czasie, i obejmują zmiany wywołane budową oraz eksploatacją obiektu. Za przewidywane oddziaływanie bezpośrednie można uznać m.in.: mechaniczne przekształcenia pokrywy glebowo-roślinnej w wyniku zabudowy powierzchni ziemi (pod budynkami, drogami i innymi nawierzchniami utwardzonymi), hałas, wzrost zanieczyszczeń powietrza, wytwarzanie odpadów i ścieków;
- oddziaływania o charakterze pośrednim - zmiany w środowisku jakie mogą wystąpić w wyniku już zrealizowanej inwestycji lub dodatkowych przedsięwzięć z nią związanych. Może to być m.in.: wzrost ilości wytwarzanych odpadów komunalnych, wzrost spływu powierzchniowego wód opadowych w obrębie utwardzonych powierzchni, uszczelnienie powierzchni, zmiana krajobrazu z otwartego na zurbanizowany;
- oddziaływania o charakterze chwilowym - m.in. emisja hałasu oraz zanieczyszczeń pyłowo- gazowych będących skutkiem prac budowlanych (faza realizacji zainwestowania);
- oddziaływania o charakterze stałym - ubytek powierzchni biologicznie czynnej zajętej pod inwestycje, uszczelnienie powierzchni, zmianę warunków akustycznych i czystości powietrza powstających na skutek funkcjonowania dopuszczonych do realizacji, na mocy ustaleń Planu obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej;
- oddziaływania o charakterze krótkoterminowym - krótkoterminowe oddziaływania są bardzo podobne swym charakterem do chwilowych, mają miejsce w trakcie realizacji inwestycji. Mimo, iż na ogół są gwałtowne nie prowadzą do długofalowych skutków w stanie środowiska. Obejmują one degradację pokrywy roślinnej w okresie realizacji inwestycji budowlanych, emisję hałasu i zanieczyszczeń towarzyszącym pracom budowlanym;
- oddziaływanie o charakterze długoterminowym - oddziaływania te ujawniają się na ogół po zakończeniu inwestycji i związane jest przede wszystkim z eksploatacją i funkcjonowaniem obiektów budowlanych i infrastrukturalnych. Większość z oddziaływań długoterminowych pokrywa się z oddziaływaniami pośrednimi, obejmując między innymi wzrost emisji zanieczyszczeń oraz generowanie hałasu, wzrost ilości wytwarzanych odpadów komunalnych, wzrost ilości wytwarzanych ścieków sanitarnych, wzrost spływu powierzchniowego wód opadowych w obrębie utwardzonych powierzchni.

Na występowanie tzw. oddziaływań skumulowanych, szczególnie narażone są tereny zainwestowane. Oddziaływania te związane są bowiem z koncentracją obiektów o różnych funkcjach. Na obszarze objętym Planem tylko niewielka część terenu jest zainwestowana w związku z tym oddziaływania będą się kumulować wraz ze wzrostem koncentracji obiektów i wzrostem terenów komunikacji. Obszar Planu przeznaczony jest w znacznym stopniu pod zabudowę mieszkaniową i usługową, tak więc skumulowane oddziaływanie dotyczyć będzie hałasu oraz emisji zanieczyszczeń. Przy użytkowaniu terenu zgodnie z ustaleniami Planu oddziaływania skumulowane powinny być znacznym stopniu ograniczone.

3.4. Przewidywane oddziaływania na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000

Na analizowanym obszarze w jego południowej części występuje niewielki fragment obszaru Natura 2000 Dolina Środkowej Wisły (PLB140004) i Kampinoska Dolina Wisły

(PLH140029). Według inwentaryzacji przyrodniczych przeprowadzonych w ramach oceny oddziaływania na środowisko inwestycji w postaci budowy dróg dojazdowych do II przeprawy mostowej w Płocku wynika, że rejon, w którym położony jest Plan jest najmniej wartościowym fragmentem ostoi, o ograniczonych funkcjach korytarza ekologicznego. Wiąże się to zarówno z faktem, że położony jest on w granicach zbiornika zaporowego we Włocławku jak również, z uwagi na lokalizację w granicach miasta Płocka, na terenach, które podlegają różnym procesom urbanizacyjnym.

Należy wykluczyć, że ustalenia Planu spowodują znaczące negatywne oddziaływania na obszary Natura 2000 tj. Dolinę Środkowej Wisły oraz na obszar Kampinoskiej Doliny Wisły zlokalizowane w granicach Planu. Ustalenia planu zapewnią odpowiednią ochronę tym terenom, wprowadzając jaką przeznaczenie zieleni oraz rygorystyczne ograniczenia możliwości zagospodarowania tych terenów jak i terenów z nimi sąsiadujących. Ustalenia planu w sposób właściwy respektują istniejące uwarunkowania przyrodnicze.

3.5. Transgraniczne oddziaływanie na środowisko

Mianem oddziaływania transgranicznego określa się jakiegokolwiek oddziaływanie na terenie danego państwa, spowodowane planowaną działalnością, której fizyczna przyczyna jest w całości lub częściowo położona na terenie innego państwa i nie mające wyłącznie charakteru globalnego. Specjalnej analizie podlegają inwestycje zlokalizowane blisko granic, a także te realizowane dalej, w których ze względu na rozmiar przedsięwzięcia mogą powodować znaczące emisje lub zmiany w środowisku. Realizacja ustaleń projektu Planu nie powoduje skutków środowiskowych, których charakter mogłyby posiadać znaczenie transgraniczne.

3.6. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko

Przez kompensację przyrodniczą, zgodnie z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, rozumie się zespół działań, obejmujących w szczególności roboty budowlane, roboty ziemne, rekultywację gleby, zalesianie, zadrzewianie lub tworzenie skupień roślinności, prowadzących do przywrócenia równowagi przyrodniczej na dalszym terenie, wyrównania szkód dokonanych w środowisku przez realizację przedsięwzięcia i zachowanie walorów krajobrazowych.

Ustalenia Planu prowadzą do zachowania standardów jakości środowiska na zasadach przyjętych w przepisach prawa, głównie poprzez następujące działania:

- zakaz lokalizacji w obszarze planu przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (za wyjątkiem elementów niezbędnych dla prawidłowego funkcjonowania lokalnych i ponadlokalnych systemów inżynierskich oraz terenu oznaczonego symbolem IT na rysunku planu),
- zakaz lokalizacji obiektów, których oddziaływanie lub emitowane zanieczyszczenia mogą negatywnie wpłynąć na stan wód podziemnych,
- plan ogranicza emisję zanieczyszczeń do powietrza generowanych potrzebami ogrzewania poprzez dopuszczenie ogrzewania pomieszczeń wyłącznie gazem ziemnym, olejem nisko siarkowym lub innymi paliwami ekologicznie czystymi, w tym stałymi, dopuszczonymi przepisami odrębnymi,
- docelowo objęcie systemem sieci wodociągowej, kanalizacyjnej rozdzielczej istniejącej i projektowanej zabudowy,
- obowiązek wyposażania zabudowanych nieruchomości w urządzenia oraz miejsca służące do zbierania odpadów, w tym zbieranych selektywnie, zgodnie z systemem oczyszczania przyjętym w programie gospodarki komunalnej gminy.

Proces lokalizacji inwestycji będzie kontrolowany poprzez przestrzeganie ustaleń odnoszących się do środowiska przyrodniczego, tj. wymaganej powierzchni biologicznie czynnej oraz wielkości wskaźnika zabudowy. Wskaźniki te pozwolą zachować część terenów aktywnych przyrodniczo.

Jako rozwiązania zapobiegające, ograniczające lub kompensujące negatywne oddziaływania na środowisko wymienić należy :

- stosowanie w strefie uciążliwości akustycznej od drogi KDGP, rozwiązań przeciw wzmożonemu hałasowi w budynkach - linia zabudowy od KGP została ustalona w odległości od 15 do 25 metrów;
- dobór odpowiednich metod stabilizacji i zabezpieczeń skarp i zboczy w oparciu o prowadzony monitoring i odpowiednie badania;
- wykonywanie rzetelnych badań geologiczno - inżynierskich w przypadku realizacji zabudowy na terenach o mniej korzystnych warunkach dla budownictwa; w zależności od ich wyników uzależnić ostateczną decyzję o podjęciu prac budowlanych lub rezygnacji z tych prac.

3.7. Rozwiązania alternatywne

Zaproponowane w projekcie Planu rozwiązania w zakresie przeznaczenia terenów, sposobu ich zagospodarowania, warunków dla projektowanej zabudowy oraz zasad obsługi technicznej i komunikacyjnej pozostają w zgodności z zaleceniami wynikającymi z opracowania ekofizjograficznego, stanowiąc kontynuację istniejącego użytkowania terenów oraz wskazując nowe możliwości rozwoju obszaru i jego otoczenia w oparciu o planowane inwestycje. Projekt Planu uwzględnia wymogi ochrony środowiska. Nie stwierdzono potrzeby wskazywania rozwiązań alternatywnych, bowiem jako rozwiązania alternatywne uznano ustalenia obowiązujących miejscowych planów na tym terenie.

3.8. Przewidywane metody analizy realizacji projektowanego dokumentu

Metody analizy realizacji ustaleń zawartych w przedmiotowym Planie polegają na ocenie projektowanego oddziaływania jego ustaleń i skuteczności przewidywanych w nim działań zapobiegających, ograniczających oraz kompensujących negatywne oddziaływanie na środowisko. Dla analizy skutków realizacji ustaleń Planu zaleca się kompleksową analizę porównawczą przeprowadzaną w oparciu o dane uzyskane w toku regularnego monitoringu środowiska przyrodniczego oraz zmian zachodzących w sferze społecznej i gospodarczej. Za najbardziej istotne, uznać należy monitorowanie:

- zmian w strukturze użytkowania gruntów (m.in. powierzchnia gruntów niezainwestowanych i terenów zainwestowanych oraz ich wzajemne proporcje),
- zmian jakości poszczególnych komponentów środowiska (m. in powietrze, woda gleby, klimat akustyczny),
- zmian w sferze społecznej i gospodarczej obszaru (poziom zadowolenia mieszkańców terenów sąsiadujących, bezrobocie, zmiany podaży miejsc pracy itp.).

Aby kontrolować praktyczne skutki zmian zachodzących w zagospodarowaniu przestrzennym przedmiotowego obszaru, zarówno z punktu widzenia ich zgodności z ustaleniami zawartymi w projekcie Planu, jak i ich potencjalnego wpływu na środowisko przyrodnicze oraz implementacji zaleceń i sugestii zawartych w niniejszej Prognozie, niezbędne jest również prowadzenie systemu monitorowania planu, czyli sprawdzania postępów z jego realizacji. Monitoring powinien umożliwić korygowanie działań, które nie przynoszą planowanych efektów i rezultatów, poprzez ich rejestrację w ujęciu dynamicznym.

Monitoring skutków realizacji ustaleń przedmiotowej zmiany planu winien być prowadzony w ramach analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym dokonywanej zgodnie z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, przez Prezydenta Miasta. Wyniki wyżej wymienionej analizy powinny być przekazywane co najmniej raz w czasie trwania kadencji rady, a więc takie analizy również co najmniej raz w czasie trwania kadencji rady winny być przeprowadzone. W niniejszym opracowaniu proponuje się natomiast, aby takie analizy były przeprowadzane raz na dwa lata.

Pełna analiza skutków realizacji postanowień Planu powinna dodatkowo uwzględniać zmiany zachodzące w środowisku przyrodniczym i społecznym, zarówno ilościowe jak i jakościowe. Badaniu jakości środowiska przyrodniczego służy regularny monitoring poszczególnych jego komponentów. Analiza porównawcza wyników przeprowadzanych w ramach monitoringu pomiarów i obserwacji powinna być podstawową metodą analizy skutków realizacji ustaleń Planu w środowisku przyrodniczym. Do prowadzenia monitoringu środowiska zobligowane są państwowe organy monitoringu środowiska. Sposoby prowadzenia pomiarów oraz ich częstotliwość określają dla poszczególnych elementów środowiska przepisy odrębne.

4. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Prognoza oddziaływania na środowisko jest dokumentem sporządzanym obowiązkowo dla potrzeb miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, na podstawie art. 17 pkt 4 *ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* oraz art. 51 ust. 1 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko*. Niniejsze opracowanie zostało wykonane dla potrzeb Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Górna – Ośnicka w Płocku”.

Przedmiotowy dokument zawiera ocenę wpływu projektowanego zainwestowania na środowisko, określa potencjalne zagrożenia i ocenia skutki realizacji ustaleń projektu Planu dla środowiska. Przedstawia również działania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych skutków oddziaływania projektowanego zainwestowania na środowisko. Nie jest to jednak dokument, który rozstrzyga o słuszności realizacji planowanych inwestycji zawartych w ustaleniach Planu, stanowi jedynie ocenę skutków realizowanych inwestycji (wpływ na środowisko przyrodnicze).

Zakres i stopień szczegółowości opracowania został uzgodniony z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska (pismo znak WOÓŚ-I.411.053.2012.ARM z dnia 16 marca 2012r.) oraz Państwowym Inspektorem Sanitarnym z siedzibą w Płocku (pismo znak ZNS.711-104-7/12.EJ z dnia 27.02.2012r.).

Obszar objęty opracowaniem miejscowego Planu położony jest na prawym brzegu Wisły, w południowej części miasta Płocka. Jego granice oznaczono na rysunku Planu i Prognozy.

Północna część terenu objęta sporządzeniem Planu jest w znacznym stopniu zainwestowana przez zabudowę mieszkaniową jednorodzinną, wielorodzinną oraz zabudowę przemysłową (Stacja Uzdatniania Wody). Teren z zabudową wielorodzinną jest w stałej rozbudowie na podstawie wydanych pozwoleń na budowę. Południowa i wschodnia część obszaru to głównie rozproszona zabudowa jednorodzinna i drobne usługi.

Na terenie Stacji Uzdatniania Wody (SUW) Wodociągów Płockich sp. z o.o. zlokalizowany jest budynek chlorowni, wpływający na ryzyko zagrożenia na skutek ewentualnego, niekontrolowanego uwalniania się niebezpiecznych substancji chemicznych. W specjalistycznym opracowaniu na ten temat, wykonanym w Instytucie Chemii Przemysłowej im. Prof. I. Mościckiego pod kierunkiem A. Milczarka ustalono, że strefy, w których stężenie chloru w przypadku awarii będzie zagrażać zdrowiu i życiu ludzi, ograniczą się do terenu zakładu.

Przez teren objęty granicami Planu przebiegają rurociągi przesyłowe wody o dużych średnicach, będące własnością Wodociągów Płockich, rurociągi produktów naftowych spółek akcyjnych PERN „Przyjaźń” i PKN Orlen, sieci elektroenergetyczne: najwyższych napięć, wysokiego, średniego i niskiego napięcia oraz kolektory kanalizacji deszczowej odprowadzające

wody opadowej roztopowe oraz wody popłuczne z SUW. W południowej części opracowania przebiega ulica Grabówka – droga ważna z punktu widzenia połączenia centralnej części miasta z dużym osiedlem mieszkaniowym - Podolszyce Południe. Wschodnią granicę stanowi droga krajowa 60 i 61.

W oparciu o dostępne materiały źródłowe i inwentaryzację terenu opisano aktualny stan środowiska i ustalono między innymi, że:

- grunty w północnej części opracowania należą do grupy gruntów o korzystnych właściwościach dla budownictwa, natomiast grunty w części południowej to grupa gruntów o mniej korzystnych warunkach. Część terenu opracowania znajduje się na terenach zagrożonych ruchami masowymi ziemi. Występuje tu również zabezpieczone osuwisko Grabówka (południowo - wschodniej część);
- obszar opracowania położony jest w granicach obszaru Głównego Zbiornika Wód Podziemnych GZWP w utworach trzeciorzędowych nr 215- Subniecka Warszawska;
- wody gruntowe w części południowej opracowania występują od 1-2m p.p.t., miejscami płycej niż 1m, w części północnej- 3-4 m i powyżej 4 m p.p.t;
- na analizowanym obszarze występują obszary chronione na podstawie ustawy o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r. Niewielki fragment południowej części opracowania położony jest w obszarze Natury 2000 Doliny Środkowej Wisły (PLB140004) i Kampinoskiej Doliny Wisły (PLH140029);
- tereny objęte Planem należą do istotnych obszarów kształtujących panoramę Skarpy Wiślanej prawobrzeżnej części miasta.

Ustalenia Planu i skutki ich realizacji

Dla całego obszaru objętego Planem określono między innymi następujące ustalenia:

- przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania;
- zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego;
- zasady ochrony środowiska i przyrody;
- zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków;
- wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych;
- zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu, maksymalną i minimalną intensywność zabudowy jako wskaźnik powierzchni całkowitej zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, maksymalną wysokość zabudowy, minimalną liczbę miejsc do parkowania w tym miejsca przeznaczone na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową i sposób ich realizacji oraz linie zabudowy i gabaryty obiektów;
- granice i sposoby zagospodarowania obiektów lub terenów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, obszarów szczególnego zagrożenia powodzią;
- granice i sposoby zagospodarowania terenów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi oraz zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych;
- zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej.

Nie wprowadzono wymaganych w ustawie z dnia 27 marca 2003 roku o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennych* między innymi ustaleń dotyczących zasad ochrony dóbr kultury współczesnej, zasad ochrony krajobrazu kulturowego oraz granic i sposobów zagospodarowania terenów górniczych; sposobu i terminu tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów.

Na obszarze objętym projektem Planu wyznaczono następujące tereny: zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i usługowej (MWU), zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN), zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej (MNU), zabudowy usługowej

i mieszkaniowej jednorodzinnej (UMN), zieleni z istniejącą zabudową mieszkaniową jednorodziną (ZB), zabudowy usługowej (U), infrastruktury technicznej (IT), zieleni urządzonej (ZU), zieleni naturalnej (Z), lasu (ZL), dróg publicznych (KDGP, KDZ, KDL, KDD), ciągu pieszo-jezdnego (KPJ) i dróg wewnętrznych (KDW).

Przewiduje się, że skutkiem realizacji ustaleń Planu będą następujące zjawiska: przekształcenie naturalnego ukształtowania terenu, zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej, wytwarzanie odpadów, wytwarzanie ścieków, emisja hałasu i zanieczyszczeń oraz zmiana krajobrazu. Nie przewiduje się, by na skutek realizacji ustaleń Planu miały miejsce inne negatywne zjawiska, w tym wprowadzanie ścieków do wód lub ziemi, co jest zagwarantowane przez odpowiednie zapisy Planu.

Wpływ inwestycji na świat fauny i flory będzie znaczny. Wprowadzenie nowej zabudowy oraz utwardzenie terenu (drogi, chodniki, place postojowe) spowoduje ubytek znacznych płatów roślinności, głównie synantropijnej i ruderalnej. Zmniejszeniu ulegnie powierzchnia terenów biologicznie czynnych w ogólnym bilansie powierzchni. Wskazanie jednak wysokich wskaźników (PBC) powierzchni biologicznie czynnej (od 30% do 60% dla MWU, od 50% do 60% dla MN, 35%, 70% dla ZB, dla MNU i dla UMN oraz U – 35% oraz pozostawienie cennej zieleni wysokiej przy rzece Wiśle, w jarze cieką wodnego a także istniejącego fragmentu lasu pozwoli zachować znaczny procent terenów zieleni na obszarach urbanizacji.

Należy wykluczyć, że ustalenia Planu spowodują znaczące negatywne oddziaływania na obszary Natura 2000 tj. Dolinę Środkowej Wisły oraz na obszar Kampinoskiej Doliny Wisły znajdujące w granicach Planu.

Realizacja ustaleń Planu spowoduje wzrost emisji zanieczyszczeń do powietrza oraz hałasu, przy czym nie będzie to emisja znacząca. Umiejętne zaprojektowanie zieleni na omawianym terenie powinno przyczynić się do zatrzymania zanieczyszczeń pyłowych, zmniejszeniu hałasu, retencji wód opadowych i roztopowych.

Przy respektowaniu wytycznych Planu nie powinno nastąpić pogorszenie jakości wód powierzchniowych i podziemnych.

Planowane zagospodarowanie dobrze wkomponowane w zróżnicowaną rzeźbę terenu będzie harmonizować z istniejącym krajobrazem, bowiem parametry projektowanych obiektów dostosowano do krajobrazu Skarpy wiślanej, która jest na tym terenie istotnym elementem przyrodniczym.

W obrębie obszaru objętego Planem nie wprowadza się nowych form zagospodarowania, które wiązałyby się z ryzykiem wystąpienia poważnych awarii. Nie mniej jednak źródłem ryzyka wystąpienia poważnych awarii na tym obszarze jest przebiegająca w bezpośrednim sąsiedztwie terenu opracowania Trasa K. J. Popiełuszki (droga krajową nr 60 i 62) jako droga transportu materiałów niebezpiecznych i substancji chemicznych, a także istniejące rurociągi paliwowe Płock-Ostrów Wielkopolski.

Na obszarze sklasyfikowanym jako teren zagrożony osuwaniem się mas ziemnych oraz teren potencjalnego zagrożenia osuwania się mas ziemnych dla projektowanej zabudowy nakazuje się wykonanie badań geologicznych i sporządzenie dokumentacji geologiczno-inżynierskiej zawierającej oceną stateczności skarpy oraz sporządzenie dokumentacji badań podłoża gruntowego i projektu geotechnicznego, w oparciu o przepisy odrębne.

Nie przewiduje się transgranicznego oddziaływania skutków realizacji planu na środowisko.

Należy stwierdzić, że przewidywany sposób zagospodarowania terenu przyczyni się do zmian w środowisku przyrodniczym przedmiotowego obszaru, ponieważ każde nowe zainwestowanie zawsze powoduje zmiany, których nie da się całkowicie wyeliminować. Respektowanie jednak zapisów ustaleń Planu przy projektowaniu inwestycji, a następnie przy eksploatacji powstałych obiektów przyczyni się do zminimalizowania negatywnego oddziaływania na środowisko. Wykonanie zaś obiektów i instalacji przewidzianych w Planie, zgodnie z obowiązującymi normami i przy użyciu odpowiednich technologii powinno również ograniczyć ich negatywne oddziaływanie. Przy zastosowaniu rozwiązań

zapobiegających i ograniczających czy kompensujących negatywne oddziaływania na środowisko, można niemal całkowicie je wyeliminować, a w przypadkach skrajnych zrekompensować straty. Użytkowanie poszczególnych terenów w sposób określony Planem (oraz zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi) nie powinno skutkować negatywnym wpływem na zdrowie ich użytkowników. Zaproponowane ostatecznie w projekcie Planu rozwiązania w zakresie przeznaczenia terenu, sposobu jego zagospodarowania, warunków dla projektowanej zabudowy oraz zasad obsługi technicznej i komunikacyjnej pozostają w zgodności z zaleceniami wynikającymi z opracowań ekofizjograficznych, stanowiąc kontynuację istniejącego użytkowania terenów oraz wskazując nowe możliwości rozwoju obszaru w oparciu o istniejące uwarunkowania i potrzeby rozwojowe. Projekt Planu uwzględnia wymogi przepisów ochrony środowiska. Respektowanie ustaleń Planu ograniczy negatywne oddziaływanie projektowanego zagospodarowania i nie będzie prowadzić do pojawienia się odkształceń parametrów jakości poszczególnych komponentów środowiska od przyjętych norm. Związku z powyższym nie stwierdzono potrzeby wskazywania rozwiązań alternatywnych.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Górna-Ośnicka” w Płocku należy uznać za poprawny. Przy spełnieniu wymagań wynikających z przepisów szczególnych, w tym dotyczących ochrony środowiska, Plan nie budzi obaw o spowodowanie zagrożenia dla stanu środowiska przyrodniczego.

ZALĄCZNIK GRAFICZNY - *Prognoza oddziaływania na środowisko do Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Górna-Ośnicka” w Płocku – skala 1:2000*